

LÉPCSŐK

VIII. évfolyam 9. szám 2008. szeptember 7.

Kerepesi Római Katolikus Plébánia
2144 Kerepes Templom u. 17.

„A látható mulandó, a láthatatlan azonban örök.”

Pál apostol 2Kor 4,18

A tartalomról: Vezessen Hozzád a szabadság!

A terényi ministránstáborból jelentjük

Az Emmanuel közösség

2000 éve született a népek apostola

A Péternek nevezett Simon

Szentmise szándékok szeptember hónapban

1. +Fogd Hajnalka (tem: júl. 13.)
2. +Hovanyecz István, +leánya Anna, a Hovanyecz és Csepeti +szülők és +Hozzá tartozók
3. +Hitkó István és + Felesége
4. +Burik Józsefné, +Férje, a Burik és Baran +szülők
5. Jézus Szent Szíve tiszteletére
6. +Turai István, +Neje, +Szüleik és +Hozzá tartozók
7. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (8.00)
- (11.00)
- +Iványi Imre, +Szülei és +Hozzá tartozók (19.00)
8. A kerepesi Hívekért
9. +Baran József, +Szülei és összes +Hozzá tartozó
10. +Sárvári Anna és +férje Molnár Lajos
11. +Fera Mihály, +Neje és összes +Hozzá tartozó
12. +Fazekas József, +Neje, +János vejük és +Hozzá tartozók
13. +Veres Mihályné, +Férje és +fiuk Mihály
14. +Gazdag István és +Szülei (8.00)
- +Szülők, +Testvér (11.00)
- +Szauter Mihály, +Antók István és +Hozzá tartozók (19.00)
15. +Kriger János, +Szülei és +Hozzá tartozók
16. +Gróf Mihály 1. évf.
17. +Noszál Béla
18. +Kundra Ferenc, +Neje és három +Fiuk
19. +Kmetti Károlyné Brancs Julianna 4. évf.
20. +Dián András 3. évf.
21. +Keller László, +Neje és +István fiuk (8.00)
- +Balajti János, +fia János, +Szülők és +László (11.00)
- +Barna László, +neje Hovanyecz Anna és +Szüleik (19.00)
22. +Rozmüller Mihály és +neje Turai Teréz
23. +Baran szülők és +Hozzá tartozók
24. +Turai Mihály, +neje Mária és +Turai István
25. +László és +Valentina
26. +Varga Jánosné 1. évf.
27. +Burkovics Péter
28. +Dián András (8.00)
- +Édesapa és +Hozzá tartozók (11.00)
- A Brassói család összes +Tagja (19.00)
29. +Mihály áldozópap
30.

Gondolatok Veni Sancte-ra

Vezessen Hozzád a szabadság!

A tanév elején azt a Lelket hívjuk, aki nem a szolgaság, hanem a szabadság lelke. Emberi méltóságunk szabadságunkra épül, úgy, ahogy Madáchnál az angyalok kórusa énekl: „Szabadon, bűn s erény közt / Választhatni, mily nagy eszme, / S tudni mégis, hogy felettünk / Pajzsul áll Isten kegyelme.” Ha szeretnénk egyre szabadabbá válni, vállalnunk kell a lelki szabadságharcot. Egy percre sem szunnyadhatunk el, mert ahogy a liliputiak az alvó Gullivert kis köteleikkel földhöz pányvázták, mi is hasonló veszélynek vagyunk kitéve. A Sátán, a „Világosság angyala” miközben a szabadság illúzióját ébreszti bennünk, alattomosan a semmi, a halál felé terel minket. Tartsuk erősen a hit pajzsát, hogy erről a Kísértő nyilai visszapatantanjanak. Ragaszkodjunk Jézus és az Egyház tanításához, amelyből most hármat idézek útravalónak:

„AZ IGAZSÁG SZABADDÁ TESZ TITEKET” (Jn 8,32)

Sokszor halljuk, és valóban úgy van, hogy a tudás hatalom; szükséges ahhoz is, hogy jobban szolgálhassuk testvéreinket. De az igazság legértékesebb gyümölcse a szabadság. A keresztény világnézet szabadította fel az embert a természet kutatására, félresöpörve a babonás félelmeket. Szűk látókörünkből Isten üzenete szabadít fel, elénk tárva, hogy nem csak a Föld, hanem az Ég gyermekei is vagyunk. Krisztus megismerése pedig reménnyel tölt el, hogy mindig van lehetőségünk a bűneinktől való szabadulásra, mindig tudunk újrakezdeni, csak őszintén vállaljuk az igazságot, vállaljuk tetteinket, tudjuk kimondani: „Uram, vétettem ellened, bocsáss meg nekem.” Szabadság Lelke, adj tisztánlátást és bátorságot, hogy belássam, megbánjam bűneim, s mindig megszabaduljak a gonoszság kötelékeitől!

S Z A B A D S Á G O D D A L K É T F É L E K É P P É L H E T S Z :
VÁLASZTÁSSAL ÉS ÚGY, HOGY HŰSÉGES VAGY DÖNTÉSEIDHEZ.

Törekedj arra, hogy valóban szabadon válassz! Milyen döbbenetes a pogányok erkölcsi lecsúszása: megtagadták Istent, s ezért ki lettek szolgáltatva alantas ösztöneiknek. Ne enged, hogy szabadságodtól megfosszon ösztönösséged vagy a közvélemény, ragaszkodj ahhoz, hogy csak tiszta forrásból oltod szomjadat! Szerezz erkölcsi állóképességet, mindennap mondd le valami jóról, s akkor ellen tudsz állni a jó álarcában jelentkező rossznak is. Nagy hatalom az imádság, de maga Jézus tesz tanúságot arról, hogy a gonosztól csak böjt és imádság által szabadulhatunk meg (Mk 9,29). Ne feledd, hogy csak addig vagy szabad, amíg semmi nem tud eltéríteni az egyszer meghozott döntésedtől, tehát amíg a hűség útját járod. Kitalálhatsz bármilyen menetséget, mesét, de egyre nyomasztóbb a hazugság, a hűtlenség terhével járni az élet útját. Értelem Lelke, add, hogy mindig meg tudjam különböztetni a szabadságot a szabadosságtól!

HA A JÓT VÁLASZTOD, EGYRE SZABADABB LESZEL; HA A ROSSZAT, ELVESZÍTED SZABADSÁGOD.

Nem lehet büntetlenül mindent kipróbálni. A bűn következtében terhelődik képzeleted, lelki ismereted, s csak későn veszed észre, hogy börtönöd vasajtaja rád záródott. Isten soha nem engedi, hogy erődön felüli kísértés érjen; egyedül te vagy a felelős, ha ismételt figyelmeztetései ellenére csapdába sétálsz. Ha például nem tudsz ellenállni annak, hogy a kábítószert kipróbáld, minden sejtedre rákattan egy bilincs. (Az orvosok ezt sejthez kötött hiányérzetnek nevezik.) Mivel a bűn akaraterődet is gyöngíti, egyre kisebb az esélyed, hogy kiszabadulj az ellenség gyilkos szorításából. Az egyetlen sikeres taktika, ha kezdetben ellenállsz; ne hidd, hogy így bármit elveszítesz. A Kísértőnek szegezd neki Loyolai Szent Ignác szavait: „Távozz tőlem, tudom, hogy be akarsz csapni! Te nem adhatsz egy csöppnyi boldogságot, békességet sem, te csak megfoszthatsz ezektől; te kezdettől fogva hazug és gyilkos vagy!” Jó tanács Lelke, vezess mindig az igaz úton!

A tanév tehát nemcsak tudást kínál nekünk, hanem nagyobb szabadságot is. Nemcsak földi boldogulásunkban segít, hanem gyarapodhatunk szabadságunkban, az isteni életben is.

(Farkas István piarista)

Terény
2008.
július 14-18.

A terényi ministránstáborból jelentjük

Hetedik ministránstáborunkat a Cserhát hegységben található Terény községben tartottuk. Táborunkat a lelki programok megszervezésével Lencse Gyula Balázs segítette. Július 14-én indultunk a plébánia elől. A táborozók egy részét Gyurkovics Gyuri bácsi már kora reggel a táborhelyre juttatta. Csapatunk másik részét mikrobusszal vittem. Szállásunk az egyházközség kezelésében lévő plébánián volt. Délutánra elállt az eső, s így a község északi részét fedezhettük fel. A focizásra alkalmas terepet is hamar megtaláltuk. Az esti finom ebédet mindenki jó étvággal fogyasztotta. A templomban este 9-kor a vállalkozó kedvűek harangozhattak is. Második napunk reggeli tornával indult, mellyel idén is Balázs volt megbízva. A községben található orsósmagnó múzeumot délután látogattuk meg. Csütörtökön a Szanda vár meghódítása volt a cél. Szanda községben megálltunk és imádkoztunk a Máriácska Kápolnájánál. A közelben található pincesor meglátogatása után a fagylaltozás élménye várt ránk. Fáradt csapatunk ezután nagy örömmel tért vissza táborhelyére. Este a templomban igeliturgiát tartott Balázs bácsi.

Vacsora után két csoport vidám előadással lepte meg csapatunkat. Hálát adunk a jó Istennek a sok jóért, mellyel elhalmozott minket. Köszönjük a szülők bizalmát, a Karitászt segítségét, és András atya támogatását!

Reméljük, jövőre is eltölthetünk együtt egy pár napot!

Lobmayer Miklós táborvezető

G y e r m e k o l d a l

Óra-mese

Kobak leült leckét írni. Ma valahogy nem volt kedve kinyitni a füzetet.

– Egy kicsit lustálkodok – mondta az órának. Ahogy odanézett, látta, hogy az óra megállt. – Remek – mondta –, akkor még rengeteg az időm. Azzal elkezdett jóízűen lustálkodni. Lustálkodott, lustálkodott, és az óra állt rendületlenül. – Talán elromlott – nyugtalankodott Kobak. – Írok egy kicsit, hátha már későre jár. Azzal írni kezdett. Ahogy véletlenül felnézett, látta, hogy az óra úgy jár, mintha meg sem állt volna. Ejha! – kiáltott fel. – Akkor mégse romlott el. – Most már azért kezdett el lustálkodni, hogy lássa: megáll-e megint az óra.

Megállt... – Majom! – nyújtotta ki nyelvét Kobak az órára. – Utánozó majom! Neked az a dolgod, hogy járj. Semmi közöd hozzá, hogy egy kicsit lustálkodom.

Az óra most visszafelé kezdett forogni. – Rád se nézek! – mérgeskedett most már Kobak. De minél jobban mérgeskedett, az óra annál gyorsabban forgott visszafelé... – Mama, éhes vagyok! – kiabált. A mama bejött, megnézte az órát, és azt mondta: – Korán van még vacsorázni – azzal már ki is ment. Kobak ott maradt éhesen a visszafelé forgó órával. Gyorsan leült, és megtanult három szakaszt a versből. Az óra most rendesen járt, mintha sosem forgott volna visszafelé. – Megtanulom előre a másik három szakaszt is – határozta el magát Kobak. Az óra most szaladni kezdett előre. Kobak elővette a számtankönyvet, és megoldott egy feladatot, amit föl sem adtak. Az óra úgy forgott előre, mintha kergetnék. Kobaknak erre olyan jó kedve kerekedett, hogy hangosan énekelni kezdett. – Nem vagy éhes? – jött be mama csodálkozva. – Itt a vacsora ideje – mondta, és úgy nézett az órára, mintha egészen közönséges óra lenne.

De ti tudjátok, hogy nem az.

(Hervay Gizella nyomán)

Fehér Klára: A csodálatos radírgumi

Kaptam apukámtól egy radírgumit, szép zöldet. Ha ceruzával írok valamit, és el akarom tüntetni, csak jól, jól, jól meg kell dörzsölni, és volt írás, nincs írás. Mint a varázslatban. Csak nagyon kell vigyázni, nem szabad túl sokat radírozni vele, mert kilyukad az írka.

De én olyan csodálatos radírt szeretnék, amivel nemcsak azt lehet kiradírozni, amit leírtam, hanem azt is, amit kimondtam. Mert ha volna egy ilyen radírom, akkor kiradírozhatnám azt, hogy Ferinek azt mondtam, hogy te utálatos, hülye. Meg: Te irigy kutya. És azt is kiradíroznám, hogy nem fogok játszani veled, és add vissza a focimat! De az ilyen csodálatos radírgumival se szabad nagyon sokat radírozni, nehogy kilyukadjon a barátság.

Romhányi József:**Mese a számolni tudó oroszlánról**

Szorongva

ment ki reggel Leó a porondra,

mert várta már

a goromba idomár,

hogyan szerezne használva rút ostorát,

számolásra tanítsa az ostobát.

- Mondd meg, mennyi egy meg egy,

vagy ütlek, hogy meggebedj! -

De hiába patogatott peckesen,

nem ment annak még az első lecke sem.

Szegyenében később szegény vadállat

feladott egy nehéz példát magának.

Megoldotta szépen aznap este még:

elosztotta négygel gonosz mesterét.

Romhányi József:**A bűnbánó elefánt**

Az elefánt elmélázva

a tópartra kocogott,

és nem vette észre lent a

fűben a kis pocokot.

Szerencsére agyon mégsem taposta,

csak az egyik lábikóját

egyengette laposra.

- Ej, de bánt, ej, de bánt! -

sopánkodott az elefánt.

- Hogy sajnállak, szegényke!

Büntetésül te most tízszer

ráhághatsz az enyémre!"

Romhányi József: Nyúliskola

Erdőszélen nagy a móka, multság,
iskolába gyűlnek mind a nyulacskák.

A tanító ott közepén az a nyúl,

kinek füle leghosszabbnak bizonyul.

Kezdi az oktatást egy fej káposztával,

Hallgatják is tátott szájjal.

- Az egymást tapasztó

táposztó

levelek képezte káposzta

letépett

levelein belül tapasztalt betétet,

mely a kopasztott káposzta törzse,

úgy hívják, hogy torzsa.

Ha most a torzsára

sorjába

visszatapasztjuk

a letépett táposztó káposztaleveleket,

a tapasztalt rendben,

akkor szakasztott, helyesen

fejesen

szerkesztett káposztát képeztünk.

Ez a lecke! Megértettük? -

kérdezte a nyúltanár.

Bólogattak a nebulók, hisz mindegyik unta már.

- Akkor rögtön feleltetek! -

Lapult a sok tapsifül,

füllentettek, dehogy értik, és ez most

mindjárt kisül!

- Nos felelj, te Nyuszi Gyuszi! Állj

kétlábra, s vázold hát,

mi történik, ha ízekre bontasz egy fej

káposztát?

- Jóllakok! - felelte elképesztő képzetten

a kis káposzta-kopasztó ebugatta,

de a tanár megbuktatta.

Sulis találósok

1. *Melyik tű nem szúr?*

2. *Melyik ember viszi iskolába a gyerekeket?*

3. *Melyik ár tanít?*

4. *Melyik kos tud tanulni?*

5. *Melyik tó szereti a gyerekeket?*

Lelkiségi mozgalmak a Magyar Katolikus Egyházban

7. EMMÁNUEL KÖZÖSSÉG

Az Emmánuel Közösség a Katolikus Karizmatikus Megújulás gyümölcseként jött létre. Gyökerei 1972-ig nyúlnak vissza, amikor Pierre Goursat, aki akkor már csaknem 60 éves volt, és egy fiatal orvostanhallgató lány, Martine Laffitte (Catta) a Szentlélek indíttatására naponta összejött, hogy imádkozzanak és dicsérjék az Istent. Rövidesen azt vették észre, hogy olyan sokan csatlakoztak hozzájuk, hogy sokkal nagyobb helyet kell keresniük összejöveteleik számára, sőt több csoportot kell alakítaniuk. Az elmúlt 30 év alatt mind az öt kontinensre kiterjedt a Közösség jelenléte, papi és szerzetesi hivatások támadtak (Franciaországban az évente szentelt papok tíz százalékát a Közösség adja).

A Közösség „lelki központja” a közép-franciaországi Paray-le-Monial városka, ahol több mint 300 évvel ezelőtt élt Alacoque Szent Margit. Itt érintette meg a Közösséget a Jézus Szíve-tisztelet. A Közösségre jellemző a Mária-tisztelet, valamint az Egyház tanításához való ragaszkodás és az Egyház szeretete.

Az Emmánuel Közösség tagjai egyedülállók, házaspárok, papok, illetve Isten országaért szüzi életet vállaló férfiak és nők. A különböző életállapotok erősítik, kiegészítik egymást. A Közösség nem monasztikus, hanem „világban élő közösség”: minden tagja megmarad eredeti lakhelyén, munkahelyén. Megtapasztaljuk Isten jelenlétét hétköznapi életünkben, a családban, munkában, barátok közt és amerre járunk. Isten megélt jelenlétének öröme késztet bennünket, hogy tanúságot tegyünk a közöttünk élő Istenről. Összeköt bennünket az meghívás, amivel az Úr ebbe a közösségbe hívott meg mindegyikünket, hogy együtt törekedjünk az életszentségre, szolgáljuk és hirdessük Krisztust.

Magyarországon lassan másfél évtizede vannak a Közösségnek elkötelezett tagjai, nagyrészt Budapesten, de kisebb csoport van Délvidéken, Székes-fehérváron, Kaposvárott és Erdélyben is.

Közösségi életünk elsődleges színtere a házicsoport: hetente 6-10 fős csoportokban találkozunk imádkozni, megélni a testvéri szeretetet és tanúságot tenni arról, hogyan van jelen életünkben Isten, hogyan vezet bennünket a Szentlélek. Havonta közösségi lelkinapra, évente kétszer lelkigyakorlatos hétvégére jövünk össze. A Közösség kifelé irányuló szolgálataiban közösen veszünk részt, ki-ki lehetőségei szerint.

A Közösség lelkiségének három alapkegyelme van:

1. Adoráció: az imaélet megújulása

A Közösség tagjai megtapasztalták, hogy az imádság, az imádás, a napi kapcsolat Istenünkkel elengedhetetlen feltétele annak, hogy valódi keresztény, tanúságtevő életet élhessünk. Fontosnak tartjuk a rendszeres egyéni imát (naponta egy óra elkötelezett tagok esetében), közösségi alkalmainkon a közös imát, a szemlélődő imádást, szentségimádást egyénileg és közösségben. Rendszeresen veszünk részt szentmisén hétköznapi is.

Az Eucharisztia éve alkalmából Székesfehérváron „Adorációs iskolát” indítottunk, amely havonta egy alkalommal vezet be az Oltár szentségben jelenlévő Úr imáadásába. 2006 februárjában kezdődött „Adorációs iskola” Budapesten is, a Váci utcai Szent Mihály-templomban. Hívásra más budapesti plébániára is szívesen elmegyünk.

2. *Kompassió:*

Az imádság, életünk Isten közelébe helyezése arra indít bennünket, hogy isteni Mesterünk példájára irgalmas szeretettel forduljunk szükségét szenvedő embertársaink felé, akár anyagi, akár lelki-szellemi szükségről legyen is szó. Ez az irgalmas szeretet az, amely a Közösség szolgálatainak javát létrehozta és fenntartja.

Ilyen szolgálat többek között az egyedülálló szülők (elváltak, külön élő, özvegyek, leányanyák) számára rendszeresen megszervezett hétvégesorozat, az S.O.S IMA- telefonszolgálat és az Alfa-kurzus is.

3. *Evangelizációs*

A megismert Igazság, életünkben megtapasztalt öröm és szabadság arra készíti bennünket, hogy tanúságot tegyünk mindarról, amit velünk tett a mi Urunk. Ez azt jelenti, hogy az Istentől elszakadt világban hirdetjük Jézus Krisztus evangéliumát életünk minden területén: családjunkban, munkahelyünkön, ott, ahol szabadidőnket eltöltjük, és nyilvánosan is.

Az Emmánuel Közösség szolgálatai: utcai evangelizáció, plébániai misszió AVE hétvégesorozat házaspároknak és egyedülálló szülőknek, S.O.S IMA- telefonszolgálat (száma: 1/214-2125), nyitott imaalkalmak felnőtteknek és fiataloknak, evangelizációs iskola, Alfa-kurzus, „Adorációs iskola”, kiengesztelődési estek. Már több alkalommal rendeztük meg Kaposvárott nyári lelkigyakorlatos táborunkat fiataloknak és családoknak.

A Közösség magyarországi felelőse: Szentkereszty László és Judit Postacím: 1027 Budapest, Fő u. 73. Iroda: 1027 Budapest, Bem tér 4. A Közösség létszáma Magyarországon kb. 120 fő. A Közösséggel kapcsolatos felvilágosítás: Tel.: 23/545-385 Szentkereszty Judit: 30/480-9881 vagy Madocsai Bea 30/357-921 E-mail: emmanuel@freemail.hu Honlap: www.emmanuel.hu

Hírek, programok

Bazilika rangot kap a máriabesnyői Kegytemplom

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció határozata értelmében a máriabesnyői Kegytemplom basilica minor rangra emelkedik. Az ünnepélyes kihirdetésére, szentmise keretében **szeptember 7-én 10 órakor** kerül sor.

Hazánkban a máriabesnyői Kegytemplom a 16. kis bazilika, - a rangot legutóbb Szent Erzsébet szülővárosának, Sárospataknak a plébániatemploma nyerte el az Árpád-házi királylány születésének 800. évfordulója alkalmából megtartott jubileumi évben.

A hívők, akik a bazilikát hívő lélekkel látogatják és ott valamely szent ünneplésében részt vesznek, vagy legalább a Miatyánkot és a Hiszekegyet elmádkozzák, a szokásos feltételek mellett (gyónás, áldozás, és imádság a pápa szándékára) teljes búcsúban részesülhetnek:

- a bazilika felszentelésének évfordulóján; – a titulus liturgikus megünneplésének napján;
- Szent Péter és Szent Pál apostolok főünnepén; – a bazilika cím megadásának évfordulóján; – évente egy olyan napon, amelyet az ordinárius határoz meg (Máriabesnyőn ez a nap a kegyszobor megtalálásának napja, április 19.); – évente egy olyan napon, amelyet minden egyes hívő szabadon választhat meg. – a bazilika zászlóján, berendezéseiben és pecsétjén használható a pápai szimbólum, vagyis az „egymást keresztező kulcsok”.

2000 ÉVE SZÜLETETT A NÉPEK APOSTOLA

Dois mil anos do Nascimento do Apóstolo Paulo

A megfeszített Messiás volt ténylegesen Isten új és végleges üdvözítő tette. Ez jelentette a fordulatot; Isten jövője kezdődött meg vele. A Törvénynek, a Törvényhez való hűségnek és a cselekedetekből való megigazulásnak az útja érvényét veszítette. Új út nyílt. Az ember az üdvösségét csak Istenben találja meg, akinek tökéletes bizalommal ki kell szolgáltatnia magát. Krisztusnak ez a kinyilatkoztatása Pál számára azt is magában foglalja, hogy Isten mint a zsidók és a (Törvény nélküli) pogány népek Istene mutatkozik be. A pogányok is hivatalosak a hit útjára.

Missziós munkája

Meghívásával együtt Pál fölismerte, hogy az evangéliumnak a pogányok közötti hirdetése az ő feladata. Ez a tudat szinte kényszerként nehezedett rá (vö. Gal 1,16; 1Kor 9,16). A hit útja lett életének témája. A rá jellemző radikalizmussal járta ezt az utat. Emiatt gyanússá vált saját keresztény testvérei előtt, s magára vette népének gyűlöletét, pedig a végsőig szerette ezt a népet, és megmentéséért a saját üdvét is odaadta volna (Róm 9,1 sk.).

Megtérése után „azonnal” (Gal 1,16) megkezdte a missziót, először Arábia területén (Damaszkusztól délkeletre). Ez a tevékenysége nem sok eredménnyel járt. Egyházközség-alapításokról nincs szó. Pál visszatért Damaszkuszba, és kénytelen volt onnan is menekülni egy ellene támadt üldözés elől (2Kor 11,26; vö. ApCsel 9,23 sk.). Csodálatos módon Jeruzsálemmel csak később – „három év után” -- és akkor is csak futólagosan vette föl a kapcsolatot (Gal 1,18--20). Ez mutatja apostolságának önállóságát és Jeruzsálemtől való függetlenségét, de konkrét nehézségekre is következtethetünk belőle. Mivel Pál kezdettől fogva a Törvény nélküli keresztény irányzathoz csatlakozott, ahhoz az irányzathoz tehát, amelyet Jeruzsálemből elűztek, hosszabb és hivatalosabb jeruzsálemi tartózkodása kompromittálta volna az ottani egyházat a zsidó hatóságok előtt. Több éven át működött Pál Szíriában és hazájában, Kilikiában (Gal 1,21). Lehetséges, hogy az ApCsel 13. és 14. fejezetében elbeszélte missziós utazás erre az időre esett. Barnabás Tarzusból Antiochiába hozta, ahol már megalakult egy Törvény nélküli pogány-keresztény egyházközség (ApCsel 11,19 skk.). E közösség küldötteként vett részt Pál és Barnabás az ún. apostoli zsinaton (kb. 48/49). Az események menete nagyon nehezen rekonstruálható (vö. Gal 2,1 sk.; ApCsel 15,1 skk.).

Kétségtelenül a Törvény nélküli missziózás ügyéről volt szó, amelynek jeruzsálemi jóváhagyása (talán a zsidó hatóságok hatására) veszélyben forgott. Pálnak sikerült evangéliumát Jeruzsálemben érvényre juttatnia, és elérte a zsidó Törvénytől való szabadság elvi elismerését. A missziós gyakorlat számára kompromisszum született. Inkább taktikai mérlegelésből -- hogy elkerüljék a jeruzsálemi egyház összeütközését a zsidó hatóságokkal -- különbséget tettek Pálnak a pogányok közt végzett Törvény nélküli missziója és Péternek a zsidók körében, a zsidó gyakorlatot megtartó missziója között. Az evangélium és az Egyház egysége mellett szilárdan kitartottak. Ennek jelei voltak a jeruzsálemi szegények javára végzett gyűjtések, amelyeket Pál önként magára vállalt (Gal 2,10). Ezzel elismerték Jeruzsálemet az Egyház történelmi születési helyének, a pogány-keresztény közösségeket pedig megvédték

attól, hogy a görög kultuszközösségek módjára egy sereg különálló egyházra szakadozzanak.

A megegyezésben azért maradt éppen elég alap a konfliktusokhoz. A vegyesen zsidó-, illetve pogány-keresztény egyházközségek eltérő gyakorlata az egységet veszélyeztette. Pál maga beszéli el a Péterrel és Barnabással Antiochiában támadt összeütközését (Gal 2,11 skk.). Teológiailag megvédte ugyan álláspontját, de a gyakorlatban gyaníthatóan nem tudta érvényesíteni. Törésre került a sor Barnabással és az antiochiai egyházzal. Talán e tapasztalatok szolgáltak alkalmul arra, hogy Pál ezentúl a kimondottan pogány vidékeken munkálkodjék.

Most kezdődött az ő igazi missziója. Nagyvonalúan megtervezett útvonalán végigjárta Kisázsia, Makedóniát és Achájiát. Ekkor keletkeztek a galáciai, a filippibeli, a tesszalonikai és a korintusi egyházak (kb. 48 és 52 között). Korintust nem számítva, ahol másfél évig tartózkodott, nem sokáig maradt egy helyen. Az egyház megszervezését rábízta az újonnan megnyert keresztényekre és munkatársaira. Ő maga ritkán keresztelt (vö. 1Kor 1,14--17). Valami tovább űzte őt, mert az igehirdetést érezte küldetésének. Mint minden nép apostola a birodalom egész területét a maga missziós területének tartotta (vö. Róm 1,14; 15,16). A nagyvárosokat választotta ki az egyes tájak középpontjaként, és remélte, hogy maguk a megtértek viszik tovább az evangéliumot. Ez a nagy igyekezet csak abból az eszkatologikus várakozásból érthető teljesen, amely a korai kereszténységet eltöltötte. Mint a jövőendő Kyriosz hírnöke minden népet el akart érni.

Ezt a nagy célt nem tudta rögtön megvalósítani. Palesztinába és Szíriába visszatérve, a kisázsiai missziót folytatta. Először két éven át Efezusban, a misztériumvallások városában tartózkodott. Erre az időre esik rövid korintusi látogatása az ottani egyházban támadt válság ügyében. Letartóztatása és pörbe fogása, amelyről a Fil 1,12 skk. beszél, Efezusban is megismétlődött. Az efezusi tartózkodás kapcsán még egyszer fölkereste Makedóniát és Görögországot. Korintusból indult körülbelül 55/56-ban Jeruzsálembe a gyűjtött adományokkal, azzal a céllal, hogy onnan Róma felé veszi útját (Róm 15,28 skk.).

Leveleiből és az Apostolok Cselekedeteiből kivehetjük, hányféle megterhelésnek volt kitéve Pál tevékenysége közben. Először is ott voltak azok a veszedelmek és fáradozások, amelyek az antik világban az ilyen hosszú szárazföldi (többnyire gyalogos) és tengeri utazásokkal jártak. Pál keze munkájával maga kereste meg a megélhetését. Csak a filippibeliektől fogadott el támogatást (vö. Fil 4,10 skk.).

Az egyházközségekről nem szabad valami nagyot elképzelnünk. Általában kis csoportok voltak, többnyire az alacsony szociális szintekről jött tagokkal (rabszolgák, kikötői munkások stb.; vö. 1Kor 1,26 skk.).

Ha Pál azt írja az apostolokról, hogy „mindenek salakjaivá” lettek (1Kor 4,13), az illik a valós helyzetre. A kívülállók számára Pál elkeveredett az antik vándorprédikátorok seregében. Újra és újra bizonyítania kellett igaz voltát és a többiektől való különbözőségét. Hol és hogyan találhatott a városokban alkalmat az igehirdetésre? Hiszen megjelenése nem volt imponáló, és szónoki képességével sem tudta az embereket elbűvölni (2Kor 10,10; 1Kor 2,1). Amivel ügyéért harcba tudott vonulni, az egyedül meggyőződésének őszintesége és szolgálatának önzetlensége volt. Missziós útját kezdettől fogva összeütközések, bebörtönzések, igen kemény büntetések (megvesszőzés, korbácsolás, megkövezés) jellemezték -- így hordozta magán „Jézus jegyeit” (Gal 6,17; vö. 1Tesz 2,2; Fil 1,12 skk.; 2,17; 1Kor 4,9 skk.; 15,30 skk.; 2Kor 1,4 skk.; 4,8 skk.; 11,23 skk.; Filem 13).

(folytatjuk)

„Először is azt értsétek meg, hogy az Írásnak egyetlenegy jövődölése sem származik önkényes értelmezésből. ²¹Hisz sohasem keletkezett jövődölés emberi akaratból, hanem mindig csak a Szentlélektől sugalmazva beszéltek - Isten megbízottaiként - a szent emberek.” - „Jól teszitek, ha figyelték rájuk, mint sötétben világító lámpásra, amíg a nappal fel nem virrad, és a hajnalcsillag fel nem ragyog a szívetekben.

(2Pét 1,20-21,19)

Érdekességek a Bibliáról

- I. Rákóczi György erdélyi fejedelem harminckétszer olvasta végig Bibliáját, ami jelenleg a Ráday könyvtárban látható.
- Ady Endre mindig vitte magával a Bibliát, például Párizsba is.
- A 10. században kétszáz bárány bőrét használták fel ahhoz, hogy rá tudják írni az egész Bibliát.
- 0,5 négyzetmilliméteres a világ legkisebb, héber bibliája. Az izraeli Technion kutatóintézet tudósai hozták létre, miután egy szilíciumdarabkába vésték az Ószövetség mind a 308 428 szavát.
- 241 órával a németországi Észak-Rajna-Vesztfália tartomány egyik protestáns gyülekezetének 300 tagja tartja a folyamatos bibliaolvasás rekordját.
- 24 millió példányban jelenik meg évente, s további 627 millió példányban szövegének részletei. Csak 1815 és 1975 között 2 milliárd 500 millió példányt nyomtattak.
- 15 perc a bibliaírás rekordja. Az egyesült államokbeli Royal Rangers evangéliumi keresztény cserkészmozgalom táborának 12 600 résztvevője rögzítette a szöveget pergamentercsre.

A plébániánkról jelentjük ...

⇒ A templomtorony párkánya alatti faburkolat festése az évek során erősen megrongálódott. Ezért szükségessé vált a felújítás. A beállványozás nagy költséget jelentett volna, ezért alpinistákat bízunk meg a munka elvégzésével, ami a templom búcsú ünnepére el is készült.

⇒ Szeptembertől a templomban - vasárnap és csütörtökön - az esti szentmise 18.00 órakor kezdődik.

JOGI SAROK**A tartási szerződés**

A tartási szerződés az idős, életfenntartásukra képtelen személyek ellátásának biztosításában játszik fontos szerepet azzal, hogy a gondozásra, ápolásra szoruló személyek szerződéses úton - ingatlanuk, vagy ingóságuk átruházása fejében - gondoskodhatnak saját maguk számára életük végéig a megfelelő ellátás és ápolás megteremtéséről. A tartási szerződés alapján az egyik fél köteles a másik felet megfelelően eltartani (Ptk. 586. § (1) bekezdés).

Lényeges ismérve a tartási szerződésnek a visszterhes jellege. Bár az eltartó e szolgáltatást vállalhatja ingyenesen vagy ellenszolgáltatás fejében, a tartási szerződés alapvető formáját tekintve visszterhes ügylet: a tartásra kötelezett ellenérték fejében vállalja a jogosult ellátását. Ugyanakkor, ha a körülményekből más nem következik közeli hozzátartozók egymás közötti tartási szerződése ingyenes formában jönnek létre, a tartás teljesítéséért ellenszolgáltatás nem jár. Az ingyenes tartási szerződés a kötelezett halálával is megszűnik, illetve a kötelezett annak megszüntetését kérheti, ha annak teljesítése vagy életjáradéki szerződéssé alakítása a szerződéskötés után megváltozott vagyoni körülményeinél fogva rá nézve túlságosan nagy megterheléssel járna. Az ingyenes tartási szerződésekre az ajándékozás szabályait (pl. az ajándék visszakövetelése eseteit) is megfelelően alkalmazni kell (Ptk. 590. §).

A szerződés alapján az eltartó köteles az eltartottat megfelelően eltartani, oly módon, hogy az eltartó köteles a jogosultat **gondozni** (élelmezés, lakhatás, fűtés, világítás, mosás, ruházat), **gyógyítani**, **ápolni** (orvosi kezeltetés, gyógyszerek, ápolás biztosítása), és halála esetén illő módon **eltemettetni**. **A tartási szerződés érvényességének nem feltétele, hogy az eltartott a létminimumhoz szükséges anyagiakkal se rendelkezzen, illetőleg, hogy egészségi állapota miatt ápolásra vagy gondozásra szoruljon. A "megfelelő eltartás" nem a jogosult minimális létfeltételeinek biztosítását jelenti!**

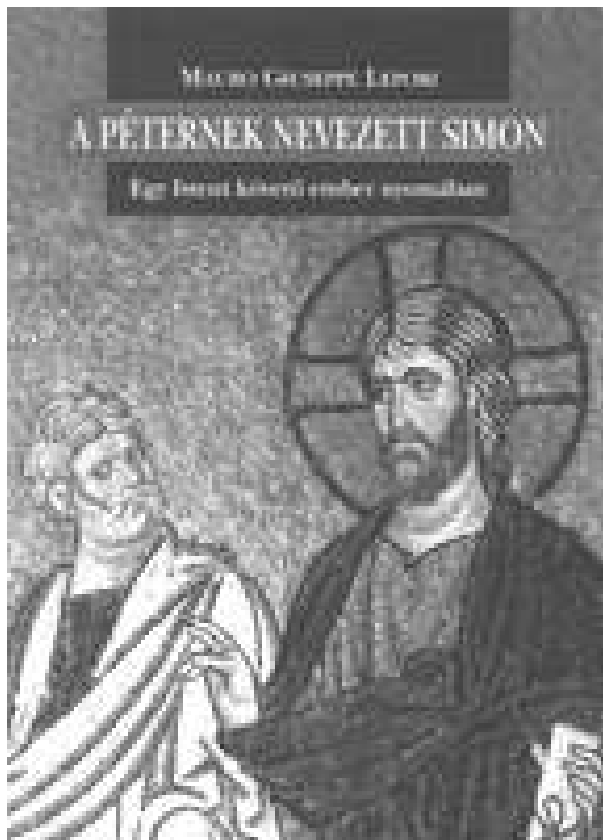
A tartási szerződés alanyai az eltartott, és az eltartó. Korábbi jogunkban, mindkét oldalon csak magánszemélyek szerepelhettek, ugyanis az eltartó saját háztartásában volt köteles megfelelően tartani a jogosultat. A hatályos szabályok szerint **eltartóként a jogi személyek is köthetnek szerződést**, mivel a jogi személy tagjai, alkalmazottai útján ugyanúgy képes a szerződésből eredő kötelezettségeit teljesíteni, mint a magánszemély (Ptk. 586. § (1) bekezdés). Az eltartott a dolog természeténél fogva kizárólag természetes személy lehet.

Általánosságban elmondható, hogy a szerződések többségében az eltartott ingatlant ruház át az eltartóra. Természetesen ebben az esetben a szerződés alapján **az eltartó javára a tulajdonjogot az ingatlan-nyilvántartásba is be kell jegyeztetni**. Azonban az eltartottnak ebben az esetben célszerű az ingatlan-nyilvántartásba **a tartási és a haszonélvezeti jogát bejegyeztetni**, mely az eltartott haláláig áll fenn. Fontos kiemelni, hogy a tartási szerződéssel **az ingatlan tulajdonjogának átruházása nem az eltartott halálával, hanem a szerződés megkötését követően, az ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetéssel száll át az eltartóra**.

A szerződés a jogosult haláláig áll fenn; a tartási kötelezettség - az örökhagyó tartozásaiért való felelősség szabályai szerint - annyiban száll át, amennyiben a kötelezett haláláig nyújtott tartás az ellenszolgáltatást nem fedezi.

Legközelebbi rovatunkban az életjáradékkal foglalkozunk.

Dr. Fila László ügyvéd
Telefon/fax: 06-28-480-163

Mauro Giuseppe Lepori: A Péternek nevezett Simon

Mauro Giuseppe Lepori, a svájci Hauterive monostor ciszterci apátja Simon Péter életének egyes állomásait bemutatva és cselekedeteit elemezve keres választ arra a kérdésre, hogy mit jelent korábbi életünkkel radikálisan szakítva, mindent otthagya követni Krisztust.

A szerző szerint Simon Péter a Jézus követését jelentő „izgalmas és megható” dráma legjellegzetesebb alakja. Kezdetben vonakodás nélkül felad mindent, hogy kövesse Jézust, hiszen az első napi különleges halogás után további csodákban reménykedik,

de később, amikor közeli, személyes tanúja lesz annak, hogy Jézus olyan meghökkentő, szokatlan dolgokat mond, cselekszik, amelyekkel kivívja a zsidóság elitjéhez tartozó farizeusok és szadduceusok haragját, s csak idő kérdése, hogy mikor fognak erőszakkal fellépni a Mester – és így a tanítványok – ellen is, hogy legyőzze gyengeségét, folyton ismételtetnie kell az első igent, felidéznie azt a pillanatot, amikor először találkozott Jézussal, és megragadta Krisztus arcának különleges szépsége, amelyen „egyszerre tükröződött a szomorúság és a boldogság. Simont édes érzés öntötte el, annyira, hogy mindent elfelejtett, mindent, ami a mindennapok során idegesítette: a hajó, a halak, a fogás, a tenger, testvére, felesége, anyósa. Nem létezett számára más, csak az az arc.”

A könyv szerzője rámutat: Jézus alapjában véve csak egyetlen dolgot kért a tanítványoktól, hogy feltétlenül bízzanak benne. Szigorú csak akkor volt velük, amikor észrevette a bizalom hiányát. A tanítványok ugyanis hiába fogadkoztak, hogy feltétlenül megbíznak Jézusban, ha konfliktushelyzet alakult ki, „kivétel nélkül ismét beleestek a félelem, a kétség és az aggodalom csapdájába...” Követték ugyan mindenhova Jézust, de egyre nehezebben értették, merre vezetnek a Mester útjai, s főleg, hogy mi lesz ennek a vége. Péter sem volt ez alól kivétel, ám kétségei, megingásai ellenére is, egyre világosabban körvonalazódott előtte a bizonyosság: az igazság, lelke üdvössége a kapcsolatban rejlik, amely Jézushoz fűzi: „Nélküle az élete elvesztette értelmét, mintha tekintete csupán a saját semmiségére szegeződött volna.”

Érzékletesen írja le a szerző azt a lelki folyamatot, ami Péterben lejátszódik a három, az evangéliumban egymás után következő, kiemelt jelentőségű epi-

zód során: Péter hitvallása, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia, Jézus válasza: „Te Péter vagy, és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta.” (Mt 16,13-20) Jézus első jövendölése szenvedéséről és feltámadásáról, amelyre reagálva Péter félrehívja Mesterét és megpróbálja lebeszélni – „Távol legyen ez tőled, Uram! Ez nem történhet meg veled” –, ám Jézus rákiált: „Távozz előlem, Sátán! Botrány vagy nekem, mert nem Isten dolgaival törődsz, hanem az emberekével!” (Mt 16,21-23) Lepori szerint ekkor Péter megrendül és magába fordul. Az Úr heves reakciójából megsejti, hogy „a rábízott küldetés, illetve Jézus szenvedése és halála közötti kapcsolat szükséges és felbonthatatlan, ami azt jelenti, hogy kettejük barátsága csak úgy lehet teljes, ha felvállalja a Mester vészterhes sorsát.”

Ugyanilyen alapossággal mutatja be a szerző Péter gyötrődő lelkiállapotát a Jézus kereszthalálát követő órákban, amiért magabiztos fogadkozása ellenére, háromszor megtagadta Mesterét. (Mt 26,69-75) Péter úgy érzi ekkor, elvesztette élete minden értelmét, „Eltöltötte a keserű tudat, hogy ő maga senki és semmi. Nem volt több, mint ez a tudat, örökre erre ítéltetett, mert a semmi önmagától nem változik, nem olthatja ki saját öntudatát... Péter számára most, hogy Jézus nem volt többé, nem létezett a valóság. Jézus nem volt többé, mert Péter megtagadta, megtagadta azt, ami összekapcsolta őket, azt a kötődést, amely, mint a gyermek számára az anyai öl, lehetővé tette, hogy éljen.”

Ebből a végtelennek látszó reménytelenségből emelkedik ki Péter Jézus feltámadását követően, majd amikor Krisztus háromszor kérdezi meg tőle – „Simon, János fia, szeretsz-e engem?” – és ő háromszor felel igennel erre a kérdésre, Jézus pedig rábízta juhainak a legeltetését (Jn 21,15-17), tisztul meg lelkileg teljesen, és válik számára bizonyossá: „Jézus hisz neki, hisz a szeretetében..., kezdettől hitt benne, azóta, hogy először találkoztak a parton. Csak most, csak ebben a pillanatban döbbsen rá Péter arra – azután, hogy három évet vele töltöttek, azután, hogy látták szenvedni és meghalni, miután ő megtagadta és magára hagyta –, csak most értette meg, hogy Jézusnak szüksége van az ő szeretetére, hogy Jézus, az Isten Fia, aki legyőzi a halált, szomjazik az ő szeretetére.”

Mauro Giuseppe Lepori számára Simon Péter az evangéliumi szent, aki sokkal inkább „mi”, mint a többiek, közelebb áll a mi emberi kicsinységünkhöz, és mégis olyan közel van Krisztushoz. „Pétert mindig követhetjük; mindig Jézushoz vezet minket, Jézussal egyesít minket, mert sohasem engedte meg saját gyengeségének, hogy szívében elszakadjon Krisztustól, még akkor sem, amikor megtagadta Őt.” Ezért Simon Péter életútja megtanít bennünket arra, hogy „úgy kövessük Jézust, ahogy Ő szeretné, hogy úgy csatlakozzunk Krisztushoz, ahogyan megadta nekünk, hogy szerethessük.”

(Szent István Társulat)

Reményik Sándor: Ne ítélj

Istenem, add, hogy ne ítéljek -
 Már tudom én, honnan ered,
 Micsoda mélységből a véték,
 Az enyém és a másoké,
 Az egyesé, a népeké.
 Istenem, add, hogy ne ítéljek.
 Istenem, add, hogy ne bíráljak:
 Erényt, hibát és tévedést
 Egy óriás összhangnak lássak -
 A dolgok olyan bonyolultak
 És végül mégis mindenek
 Elhalkulnak és kisimulnak
 És lábaidhoz együtt hullnak.
 Mi olyan együgyűn ítélünk
 S a dolgok olyan bonyolultak.
 Istenem, add, hogy minél halkabb legyek -
 Versben, s mindennapi beszédben
 Csak a szükségeset beszéljem.
 De akkor szómban súly legyen s erő
 S mégis egyre inkább simogatás:
 Ezer kardos szónál többet tevő.
 S végül ne legyek más,
 mint egy szelíd igen vagy nem,
 De egyre inkább csak igen.
 Mindenre ámen és igen.
 Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
 Ámen. Igen. És a gonosztól van
 Minden azonfelül.

Add magadból a legjobbat!

Az ember érthetetlen, logikátlan, önző
 - **Nem fontos, szeresd őt!**
Ha jót teszel, önös céljaidnak tudják be
 - **Nem fontos, tégy jót!**
*Ha megvalósítod céljaidat, hamis barátokra
 és őszinte ellenségekre lelsz*
 - **Nem fontos, valósítsd meg céljaidat!**
A jót, amit teszel, holnapra elfelejtik
 - **Nem fontos, tégy jót!**
A tisztesség és az őszinteség sebezhetővé tesz
 - **Nem fontos, légy őszinte és tisztességes!**
*Amit évekig építettél, e perc alatt romba dől-
 het*
 - **Nem fontos, építs, alkoss!**
Pórus járhat, ha segítesz az embereknek
 - **Nem fontos, segíts nekik!**
*A legjobbat adod magadból és verés a kö-
 szönet*
 - **Nem fontos, add magadból a legjobbat!**

Ez az imádság Indiában, a Shisku Bhavani
 gyermekotthon falán olvasható, amelyet
 Kalkuttai Teréz anya alapított.

*Úr Jézus, segíts megértenünk, hogy csak sa-
 ját magunk és önző vágyaink gyakori halála
 vezethet el minket a teljesebb élethez; hiszen
 ha Veled együtt nem halunk meg, akkor Ve-
 led együtt fel sem támadunk. (Teréz anya)*

**A szilasligeti kápolnában minden hónap 1. vasárnapján
 reggel 8.00 órakor görög katolikus szentmise van.**

„LÉPCSŐK”

A Kerepesi Római Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Templom u. 17.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: www.szilker.hu

Megjelenik a hónap első vasárnapján 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**